

La Beckett acull un documental escènic sobre el dret a morir dignament

Una biòpsia a l'eutanàsia

J. Bordes
BARCELONA

Sota la inspiració del format de teatre documental de La Conquesta del Pol Sud (que actualment tanca la trilogia amb *Raphaëlle*, a la Tallers del TNC), Víctor Morilla va plantejar la necessitat de reconstruir el cas del metge Marcos Hourmann a l'escena. Es tracta de l'únic metge condemnat per eutanàsia a l'Estat espanyol. *Celebraré mi muerte* es representa aquests dies a la Sala Beckett (fins al 26 de gener).

Morilla és un càmera que treballava amb el *Salvados* de Jordi Évole. Es confessa un hipocondríac ("Era el pitjor espectador per a aquest tema") i va maleir haver de gravar el programa sobre l'eutanàsia amb Hourmann, fins que va adonar-se que és bo parlar de la mort i plantejar als familiars quina és la pròpia voluntat quan arriba el moment. Hourmann va practicar i declarar l'eutanàsia a una pacient que patia i no tenia salvació. Ho havien demanat ella i la filla. Però en comptes de sedar-la i deixar que morís de manera natural, li va subministrar un medicament per aturar-li la vida i

El metge Marcos Hourmann, en un moment de 'Celebraré mi muerte' ■ PRODUCCIONES DEL BARRIO

ho va escriure en la història clínica. Quinze dies abans d'un judici en què la fiscalia demanava per a ell deu anys de presó i la inhabilitació com a metge, va proposar un pacte per reduir la pena i evitar entrar a la presó. La va signar, però ara lamenta no haver fet la declaració del judici. I l'obra de teatre és la manera de fer-se sentir.

'Herència abandonada'
També aquests dies es presenta una particular i càustica mirada a la mort

amb *Herència abandonada* (fins al 2 de febrer). Aquesta obra, que va estrenar-se com a text breu a la Beckett de Gràcia el 2014, posteriorment va fer temporada al Tantarantana. Lara Díez Quintanilla (una autora que cal seguir de prop, segons recomana el director de la Beckett, Toni Casares) planteja si una persona es pot escapar de les expectatives que els familiars fan d'un individu i que l'indueixen a seguir aquell destí. Cruel i còmic. ■

Camarena 'recita' al Liceu

Redacció
BARCELONA

El tenor Javier Camarena inicia una gira estatal de cinc recitals aquest vespre (20.30 h) al Liceu. El programa del cantant inclou repertori italià i francès i estarà acompanyat pel pianista Ángel Rodríguez.

Aquest recital s'emmarca en la programació de la commemoració del 20è aniversari de la reobertura del Liceu, que el 21 de maig també rebrà la vista del tenor Juan Diego Flórez. Ahir es van exhaurir les comptades entrades disponibles, que oscil·laven entre 12 i 140 euros.

Després del recital de Barcelona, Camarena visitarà Sant Sebastià (23 de gener), Oviedo (28 de gener), València (4 de febrer) i Madrid (7 de febrer) i farà un recital líric a Màlaga amb l'Orquestra Filarmónica de Málaga, el 31 de gener, amb un repertori diferent.

El recital al Liceu proposa un recorregut històric que inclourà àries de *La fille du régiment* de Donizetti, així com peces de Charles Gounod, Édouard Lalo, Vincenzo Bellini, Friedrich von Flotow i Giuseppe Verdi. ■

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA

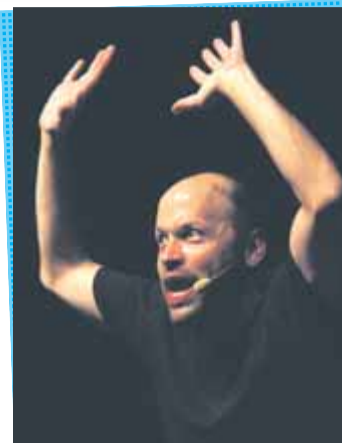

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

ULTRASHOW
Miguel Noguera

Auditori de La Mercè de
Girona,
diumenge 26 de gener,
a les 6 de la tarda

OFERTA 2x1
LIMITADA
Preu de l'entrada: 10 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

2x1 LIMITADA

CASTELL
TEMLER
DE GARDENY

Turó de Gardeny, s/n de
Lleida

Tots els caps
de setmana i festius,
de 10 a 2/4 de 2
del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles

CLUB JOVENTUT
BADALONA -
CASADEMONT
ZARAGOZA

Palau Olímpic de Badalona,
dissabte 25 de gener,
a 2/4 de 9 del vespre

OFERTA
LIMITADA
2 entrades gratuïtes
per targeta

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

VALL DE NÚRIA
FORFET +
CREMALLERA
Esquí forfet

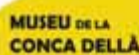
De dilluns a diumenge
Vàlid fins al 30 d'abril del 2020

Vall de Núria

OFERTA 2x1
Preu: 31 euros forfet/dia

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo
juntament amb la targeta de subscriptor

OFERTA 2x1
LIMITADA

MUSEU DE LA
CONCA
DELLÀ

C/ del Museu, 4
Isona
(Pallars Jussà)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla

SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES

GIRONA FC -
VILA-REAL CF
Copa del Rei

Estadi de Montilivi
de Girona,
dimecres 22 de gener,
a les 9 del vespre

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dilluns 20 de gener. Molta sort!

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client 972 18 64 80 i també a atencioclient@elpuntavui.cat

La fiscalia dona la raó a Quim Torra contra la JEC

El fiscal del Tribunal Suprem avala la suspensió cautelar de la retirada de l'escó al president de la Generalitat

Els comuns i el PSC fan pinya per reclamar eleccions

La taula de partits, marcada per les desconfiances, no aconsegueix una entesa per dialogar amb l'Estat

T'HO POSEM FÀCIL!
Tens un habitatge per llogar o vendre?
TAXACIÓ GRATUITA
www.habitatsanz.com
Contacte
633 66 63 43 / 627 54 52 92
gestiocoloma@habitatsanz.com

EL PUNT AVUI+ 1,50€

DISSABTE • 18 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15243 - AVUI / Any XLII. Núm. 14113 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P11

Torna de pressupostos

FET • ERC pacta amb Colau a Barcelona el mateix dia que Aragonès dona per fet el suport dels comuns als de la Generalitat

CAPITAL • L'alcaldeessa defensa que el mandat de la ciutadania per a aquest nou cicle polític "és arribar a acords i desbloquejos"

SUMA • Junts per Catalunya i el PSC també seran clau per a l'estabilitat a les dues principals institucions del país

Una de les taules de diàleg que es van fer ahir durant la cimera ■ JOSEP LOSADA

"Som davant d'un repte de país"

El president Torra obre la I Cimera Catalana d'Acció Climàtica

Sis dels presos de l'1-0 seran al Parlament el dia 28

Han estat convidats per la comissió d'investigació de l'aplicació del 155

Ioqxe deslliga l'accident de les sancions prèvies

CCOO convoca una vaga general a la petroquímica de Tarragona al febrer

57A FIRA DE L'OLI
Qualitat Verge Extra i les Garrigues
Les Borges Blanques
17, 18 i 19 gener '20

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Salvador Cot

Una esclatxa de bona intenció

“Què acceptaríeu per sota de la independència?”, em deia aquest dijous un conegudíssim periodista madrileny.

Una pregunta impactant, sobretot si es té en compte que, d'una manera o una altra, aquest esperit de replantejament de la Transició semblava compartit per la major part d'un grup molt significatiu de periodistes de Madrid i Barcelona. La iniciativa de la reunió va sorgir de Fernando Jáuregui –és a dir, des de la capital espanyola– i allà ens vam aplegar una trentena de periodistes a porta tancada però amb el temari obert.

La trobada era benintencionada i per això es van reconèixer, a banda i banda, tant els errors com la mala fe del llenguatge que s'ha utilitzat en el xoc frontal entre Catalunya i Espanya. S'ha simplificat molt, i per això s'han generalitzat les caricatures. Espanya va molt més enllà de Vox, òbviament, i Catalunya és tant o més diversa. I és cert que tots els tòpics sobre els catalans (adoctrinament a les escoles i TV3, xantatge econòmic, etc.) tenen una contrapartida en la imatge parafrànquista que s'ha projectat del conjunt de la societat espanyola.

Però el paral·lelisme té un límit. I és que una part és forta i l'altra, feble. La majoria dels periodistes catalans, posem per cas, estem en contra del sistema de nomenaments per confiança política a la CCMA, però no ens podem afegir a l'esmena a la totalitat de TV3 perquè hi ha una campanya orquestrada per qüestionar-la i, si es pot, tancar-la. Un altre cas: els mitjans d'aquest país, com és comprensible, tenim poca motivació per criticar uns polítics que, per més discutible que hagi estat la seva estratègia, han estat condemnats a llargues i injustes condemnes de presó... A Madrid no hi ha cap d'aquests condicionants.

En qualsevol cas, l'ambient –eren periodistes, bàsicament, progressistes– era d'aturada i reflexió. “Suárez i Tarradellas ens van enganyar, als periodistes”, deia Jáuregui. “Però va ser a fi de bé”, hi afegia. Bona intenció, com deiem. Almenys això.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Els barbuts

El fred s'acusa perquè ens trobem en l'anomenada setmana dels barbuts. Fins i tot els meteoròlegs, persones, científiques, qualifiquen així aquests dies de mig gener i veuen justificada per aquest motiu la baixada tèrmica. És la setmana dels barbuts? Doncs fa fred. Ara: qui són aquests barbuts? Són sants de l'Església, és clar. I quants sumen? Un, indubtablement, és sant Antoni Abat o sant Antoni dels burros. La festivitat es va celebrar ahir, dia 17. A Vilassar de Dalt presumeixen de fer coincidir en aquest dia i no en cap altre la preceptiva benedicció dels animals. Altres pobles la traslladen a diumenge o, com que hi ha poques bèsties de tir disponibles, que són les que fan bonic, a qualsevol dia que en puguin reunir unes quantes. Hi ha benediccions de Sant Antoni a la primavera, cosa que contradiu el sentit de la festa: Sant Antoni és a l'hivern perquè els pagesos no tenen en aquesta estació de l'any gaire cosa a fer. A la primavera el camp els reclama més atenció i no poden estar per benediccions ni rucs ni balls a l'envelat o al centre social. Senyal que ha

“Sant Antoni a banda, qui són els altres patrons de la setmana més freda?”

deixat de ser un festa pagesa. Es veuen molts senyorets dalt dels cavalls, molts nens de casa bona exhibint les “mascotes”. Una mascota és un gos o un gat. També un hámster.

Molt bé, ja tenim localitzat sant Antoni Abat. Quants barbuts queden? Quin nom tenen? El calendari que manejo diu les llunes però no adjunta santoral. Un ermità remotíssim, un estilista esventat, un profeta en la pols del desert... Els pagesos, quan freqüentaven les esglésies, els devien tenir observats, cada un en un altaret o capelleta. A mitjan gener brillava una espelma als peus de les seves repre-

sentacions. Un, dos, tres, quatre... la setmana dels barbuts. A fora feia fred. L'associació era inevitable. Hi ha alguna església, antiga o moderna, amb la representació completa dels barbuts? Jo no en conec cap. Sant Antoni, sí, perquè ha fet valer el seu prestigi. I els altres? Per mi que van ser cremats a l'última guerra, i quan dic última vull dir qualsevol. Els iconoclastes i cremadors d'esglésies sempre són del poble veí. Vol dir que cada poble ha cremat l'església del poble del costat. Els barbuts no van ser restituïts i, per tant, se n'ha perdut la memòria.

Sé on anar-los a buscar: al Calendari del Pagès, publicació arcaica i supersticiosa que cada any es fa present als quioscos. Al meu, que es troba a deu o més quilòmetres de la primera casa de pagès, també. Indica quan s'han de plantar les cebes i els geranis. La setmana dels barbuts hi té molta presència. Els homes del temps s'hi refereixen, tot i que jo els noto una certa contrarietat quan en parlen perquè els contradiu l'escalfament global amb base científica que ara ens té a tots espantats. És una setmana a l'any...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ydwvfw>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

El poder petroquímic

Les sirenes que el dia de l'explosió a la planta de la Canonja van emudir, haurien de sonar ara com un acufen permanent als timpans dels responsables polítics que tenen a les seves mans millorar els protocols d'alerta i augmentar l'exigència de seguretat a la indústria petroquímica. Així aconseguiríem que aquesta no fos tan sols la penúltima vegada que hem de plànyer vides humanes per culpa d'una concentració d'empreses perilloses autoritzada durant el franquisme i abonada durant la democràcia amb el sempre fastigós xantatge de la creació de llocs de treball. Perquè al disbarat franquista se n'hi han afegit després una colla, al darrere, com ara negar la realització d'un estudi oficial sobre la qualitat de l'aire al Camp de Tarragona o permetre, en canvi, la construcció de parcs dedicats al lleure incomprensiblement propers a l'amençadora flama de les xemeneies fa-

“Aplicar retallades i acumular sancions és la fórmula d'èxit de l'empresa sinistrada

brils. Els qui només d'obrir la finestra de casa veuen al davant seu el decorat depriment de *Blade Runner* saben prou bé què significa acostumar-se al malviure de les alarmes i a la pudor de l'aire que respiren. Ho van demostrar amb contundència dimecres amb una manifestació que també hauria de so-

nar als timpans dels polítics. Es mereixen una investigació a fons, també que les sirenes rutllin i que les futures alertes es reforcin amb aplicacions de telefonia mòbil modernes. Llegint el lament epistolar d'un dels amics del cap de planta mort en l'explosió, és inevitable pensar en *La Síndrome de la Xina*, la famosa pel·lícula que el 1978 va provocar llargues cues als cinemes. El personatge de Jack Lemmon, un veterà cap d'una planta nuclear (les nuclears, l'altre gran càstig del Sud de Catalunya), hi pagava un preu molt alt pel fet de denunciar el mal funcionament de la indústria. D'ençà que el 2014 els actuals amos van comprar les instal·lacions tarragonines, hi han fet retallades de personal i han acumulat denúncies per manca de seguretat. Que fins ara només hagin pagat 8.000 euros de multa ja demostra fins a quin punt ha de ser heroic plantar-los cara, com feia Jack Lemmon a la pel·lícula.

De reüll

Maria Palau

La por dels museus

El Museu Nacional de Baviera acaba de tornar mitja dotzena d'objectes de plata als descendents de les famílies jueves de Munic que els nazis van espoliar. Sense moure'ns d'Europa, el govern dels Països Baixos ha entregat també recentment 1.500 trossos artístics a una de les seves antigues colònies, Indonèsia. Podria semblar que la restitució d'obres víctimes de saquejos, robatoris i inclús compres legals però èticament reprovable en situacions de sotmetiment de la població s'ha impregnat d'una nova sensibilitat, però no

Si Occident atengués les reclamacions es buidaria d'art. I de negoci

és així. Gran part del patrimoni cultural mundial continua retingut als museus occidentals, que no han canviat ni una coma els seus discursos per evitar entrar amb honestat en el debat de les repatriacions: se senten custodis d'un llegat universal i es malfien dels països d'origen per a la conservació d'aquests béns. Aquesta supremacia cultural és xocant (i un eufemisme per no dir les coses pel seu nom: negoci) i alhora és tota una paradoxa: només que amaga les pors i les inseguretats que tenen els museus hereus del colonialisme i del feixisme a trobar-se de la nit al dia les seves sales buides d'obres si s'assumissin totes les reclamacions. Seria el millor que els podria passar: en aquest recomençament per fi haurien de recórrer a fórmules imaginatives per pensar de veritat els nous museus que reclama, que es mereix, la societat del segle XXI.

Les cares de la notícia

EXMINISTRE D'AFERS EXTERIORS ESPANYOL

Josep Borrell

La vella política

L'herència nefasta de l'exministre Borrell a Exteriors continua surant. El nou govern espanyol avala la creació de les delegacions de la Generalitat a l'Argentina, Mèxic i Tunísia, però el TSJC continua suspentent els decrets de creació d'altres oficines fets després del 155. El contrast ho diu tot.

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Damià Calvet

Fil a l'agulla

La majoria dona suport a la lluita global contra el canvi climàtic, però el suport efectiu costa més. Per això és positiu el lideratge del govern, convocant les patronals empresarials per posar fil a l'agulla en les mesures i l'aportació concreta de cadascú a la reducció d'emissions contaminants.

DIBUIXANT

Evru

Reaparició a la galeria

Després d'una llarga crisi de salut i deu anys d'absència de les galeries, l'artista reapareix a la galeria Senda amb l'exposició (s'inaugura dimecres que ve) d'una sèrie de dibuixos que Evru/Zush ha gestat en els últims tres anys de renaixement després d'un retir radical de quatre anys.

EDITORIAL

La fiscalia fa callar l'oposició

La fiscalia del Tribunal Suprem va fer públic ahir que no s'oposa a suspendre de manera cautelar la inhabilitació del president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra, ordenada per la Junta Electoral Central (JEC) i deixa d'aquesta manera sense arguments tots els partits de la dreta, des del PP fins a Vox i Ciutadans, que els últims dies han anunciat querelles contra el mateix Torra, el president del Parlament, Roger Torrent, i diversos components de la mesa pel fet de no haver suspès com a diputat el president. Querelles i declaracions, sovint molt elevades de to, que, amb la decisió de la fiscalia del Suprem, queden ara en no res; la qual cosa els hauria de fer reflexionar sobre la deriva judicialitzadora que fa temps han emprès respecte a la política catalana. També sobre els insults i les múltiples desqualificacions que han deixat anar, en la seva línia habitual, els alts dirigents d'aquests partits, que no acaben de digerir haver perdut les eleccions espanyoles i que prefereixen continuar en la política de baixa estopa.

En tot cas, cal tenir ben present que el que fa la fiscalia és simplement demanar que la decisió última sobre la inhabilitació de Torra l'acabi prenent el Suprem i que sigui l'alt tribunal qui decideixi si la condemna del TSJC al president català per no haver retirat una pancarta sobre la llibertat dels presos polítics del balcó de la Generalitat és motiu suficient per obligar-lo a deixar el càrrec.

Això no vol dir, però, que el Suprem no decideixi finalment la inhabilitació de Quim Torra i avaluï la sentència del TSJC. Cal ser prudents en aquest sentit veient, a més, com hem vist aquests últims mesos, com actua l'alt tribunal respecte als independentistes.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Moratòria

Urbanisme aprova una moratòria d'un any en 1.120 hectàrees que frena diferents plans i la construcció de 3.000 cases a la Costa Brava.

10
anys

Aeroport del Prat

El president de la Generalitat, José Montilla, avisa el Ministeri de Foment que vol tenir més pes en les decisions de l'aeroport del Prat.

20
anys

Eleccions a la vista

El líder del Partit Popular, José María Aznar, convoca eleccions per al 12-M amenaçant de fer caure Jordi Pujol si dona suport a Joaquín Almunia.

Full de ruta

Germà Capdevila

Un Estat que trontolla

Acaba d'engegar motors el primer govern de coalició a Espanya des de la Transició, en un ambient volàtil i gairebé prebèl·lic. Serà un govern feble, liderat per un PSOE on els sectors vençuts per Pedro Sánchez coven la seva venjança de forma sorda però plena de rancúnia. El soci és un moviment que ha d'aprendre a marxar forçades a parlar i actuar com a govern i ha de fer-ho vigilant en tot moment la seva esmena, perquè la missió primordial de Pedro Sánchez és evitar-li cap mena de protagonisme.

Davant seu tindran una oposició despiedada que ha fet els deures durant els anys en què ha controlat l'Estat: ha colonitzat les altes instàncies del poder judicial amb jutges afins –quan no directament amb exmembres del partit– i les han dotat del marc normatiu necessari per esdevenir el màxim poder de l'Estat, per sobre del legislatiu i de l'executiu. Han creat una bèstia que els obeeix i que faran servir

La legislatura a Espanya serà una guerra oberta on l'única perdedora serà la democràcia, ja feble en origen

a discreció per torpedinar l'acció de govern del PSOE-Podem. Serà una guerra oberta on l'única perdedora serà la democràcia, ja feble en origen.

Mentrestant, l'independentisme català –que tot i les divisions i conflictes interns manté intacte l'objectiu final– haurà de navegar per aquestes aigües pestilents i intentar treure'n profit. Els revessos judicials que l'Estat continuarà rebent a escala europea seran un element important a l'hora de construir una nova oportunitat per assolir la independència. El diàleg amb l'Estat –fins i tot el seu possible fracàs per la intransigència del govern espanyol– serà un altre element que consolidarà l'aposta pacífica i democràtica de Catalunya.

El bon govern a nivell nacional, amb una acció decidida i continuada per resoldre els problemes de la gent, també hi tindrà un paper si volem que la independència sigui també apreciada com una alternativa viable a un Estat que trontolla. Per això és tan important aprovar els pressupostos del 2020.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Dos interrogants i un futur

Se suposa que la denominada educació bàsica, la primària i la secundària obligatòria, hauria de facilitar això, una educació bàsica i comuna per al conjunt de la població fins als setze anys. Una primera pregunta que ens podem fer seria si realment ho aconsegueix. És a dir, el conjunt dels noies i noies quan acaben els tretze o més anys d'escolarització han assolit una mateixa cultura comuna? I encara una segona pregunta: els continguts assolits constitueixen realment "la cultura bàsica" necessària per afrontar les properes dècades del segle XXI?

RESULTA EVIDENT que no tothom acaba l'educació obligatòria amb els mateixos coneixements, habilitats i valors assolits. I més enllà d'analitzar les desigualtats estructurals del sistema que impossibiliten aquestes fites comunes, ens hem de preguntar si aquesta finalitat del sistema és realista o, per contra, es formula des d'un miratge apriorístic absurd que considera tots els alumnes capaços d'assolir uns aprenentatges similars pel fet de compartir centres, edats, currículums, horaris i recursos dissenyats des d'una

pretesa homogeneïtzació quan tots sabem que els alumnes, en ser persones singulars, són i es comporten de forma heterogènia.

S'IMPOSAREVISAR a fons els objectius curriculars perquè el sistema educatiu pugui garantir al conjunt de la població escolar el respecte a la singularitat del ritme d'aprenentatge i les particularitats de tothom. I que ho faci sense penalitzacions sancionadores sinó des del reconeixement de les potencialitats de cadascú. En referència al segon interrogant, la resposta també és diàfana: no, la suposada cultura bàsica continguda en el nostre ac-

tual currículum escolar no està en condicions de proporcionar l'entramat cultural, social i de sensibilitat necessaris perquè cada noi i noia pugui construir un projecte personal de vida; i que ho pugui fer des d'una base sòlida que li permeti afrontar els grans reptes dels propers decennis.

EN DEFINITIVA, ens urgeix un replantejament no només del "per a què" de les escoles en relació amb el seu alumnat (què ens hem de proposar per a cadascun dels nois i noies des del reconeixement de la seva singularitat) sinó també del "què" (què cal aprendre per bastir els projectes personals en el segle XXI) i del "com" (com organitzem el sistema educatiu més enllà del constructe "escola"). Ens cal abordar aquesta reflexió per alliberar l'escola del seu rol reproductor de molts dels desajustos actuals (desigualtats, estratificació, expulsió del sistema, desencaix entre allò que s'ensenya i allò fonamental que cal aprendre) i perquè pugui esdevenir l'instrument que garanteix l'aterratge al món adult d'una població tota ella empoderada i preparada per fer front amb èxit i confiança al futur que ens interpel·la.

“És evident que no tothom acaba l'educació obligatòria amb els mateixos coneixements

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Vull

■ Vull els presos polítics a casa seva; els exiliats, al país; que tots ells puguin passejar lliurement per on vulguin; que no hi hagi ningú detingut, maltractat, perseguit ni represaliat; que els meus representants polítics en qualsevol fòrum no siguin menystinguts i insultats impunement; que el meu país tingui millors infraestructures, que no s'hagin de subvencionar despeses faraòniques i inútils enlloc; que amb els recursos de què s'hauria de poder disposar es poguessin pagar millors medicines, un millor ensenyament i uns millors serveis en general; veure cinema en la meua llengua –tots els títols i en llocs i hores decents–; no haver de demanar perdó per ser qui soc, com soc i com parlo; comprar els mateixos llibres en català al mateix preu que en altres llengües; comprar un medicament, una rentadora o

un cotxe i que les instruccions vinguin en la meua llengua; ser atès on sigui i quan sigui (administració, salut, comerç, etc.) en la meua llengua.

No ho faig més llarg perquè podria omplir pàgines i pàgines. Només, i per acabar, diré que tota aquesta llista de desitjos i els que encara hi falten, com allò dels deu manaments que es resumeixen en dos, aquests es resumeixen en un de sol: independència.

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La música

■ A ningú se li escapa el gran potencial de transformació que té la música. De fet, tota revolució té la seva banda sonora. Pot remoure esquemes però alhora pot apaivagar ànims. Ja ho proclama la dita popular: la música amanseix les feres.

Una cançó ens pot transportar a un moment passat i

fer-nos sentir feliços o, al contrari, generar en el nostre interior desassossec, melancolia o tristesa. Un concert per a violí de Bach ens pot ajudar a relaxar-nos i a desconnectar al final d'un dia complicat.

La música és un motor molt potent per canviar les persones, tant des del punt de vista espiritual com físic o social. Per aquest motiu és molt recomanable visitar l'exposició: *Òpera, passió, poder i política*, de la qual es pot gaudir aquests dies al CaixaForum i que és un viatge per vuit teatres principals d'Europa, inclosos el Liceu, per entendre el context històric de cada òpera i la relació que té amb la ciutat.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

Aire més net

■ Pel que diuen, l'Ajuntament de Barcelona vol aplicar mesures contundents per disminuir

la contaminació atmosfèrica de la ciutat. Han observat que són els vaixells de creuer i els avions els que perjudiquen amb escreix l'aire que respirem i pretenen reduir aquesta anomalia limitant aquests mitjans de transport. Fan una proposta alternativa: agafar el tren.

Jo diria que això és començar la casa per la teulada. Segur que la xarxa ferroviària en l'estat actual és recomanable? Se suprimeixen estacions de rodalies que deixen poblacions sense tren; no saps mai ni a quina hora sortiràs ni a quina hora arribaràs; Renfe no sap el que és la puntualitat ni tampoc compleix els seus compromisos seriosos amb la població; a Catalunya encara hi ha trams de via única; per una incidència o una altra, si agafes el tren sempre t'arrisques que et deixi penjat.

Aquesta és una mesura alternativa?

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia

“La política no pot amagar-se darrere les togues”

María Jesús Montero, MINISTRA D'HISENDA I PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep Huguet. Enginyer industrial

Els tres estats

L'estat sòlid presenta característiques com la força de cohesió, la forma, la resistència a la compressió i a la fragmentació i el volum definit. En les circumstàncies actuals, allò més sòlid que té Catalunya és la seva capacitat com a economia innovadora i internacionalitzada. Catalunya ha estat protagonista de les successives revolucions econòmiques tecnològiques i industrials i ho tornarem a ser al segle XXI. Som el primer hub de start-ups del sud d'Europa. Tenim el lideratge mediterrani en recerca competitiva, al programa europeu d'RDRI Horizon 2020. Som el primer territori de l'Estat pel valor dels actius productius d'inversió estrangera...

PERÒ L'ESTAT i les seves estratègies són en estat sòlid; tenen força de cohesió i resistència. L'endogàmia familiar i ideològica dels aparells de l'Estat li dona aquesta solidesa. El *deep state* rocos colpeja amb contundència, però alhora es perfilen molt bé el seu volum i les seves febleses. Aquesta setmana mateix hem vist com un Consell General del PPoder Judicial està en peu de guerra perquè Pablo Iglesias s'ha atrevit a dir una obvietat: la justícia espanyola està essent humiliada a Europa. No és això una fissura estructural en aquest sòlid? L'Estat és un sòlid previsible i fragmentable o erosionable per l'acció del vent i de l'aigua.

LA PART CATALANA està dedicant esforços a investigar aquestes fissures? On són les capes d'argila entre calcàries erosionables per l'aigua? I on les superfícies que esclaten glaçades pel vent d'hivern? Necessitariem aparells de diagnosi de materials (fatiga, corrosió, dilatació...). O, vist des d'una altra òptica, crec que Raül Romeva, que ha parlat de la necessitat d'un GPS per orientar-nos, per saber on s'obren les oportunitats i en quin moment. El lideratge

polític i social consisteix en construir amb totes les peces aquest aparell d'orientació i de diagnosi.

PERÒ ALGUNS ÀMBITS tornen a dissenyar fulls de ruta, amb calendari fixat, impreses en pedra com les taules de la llei. Aquesta mania de solidificar els passos de l'estratègia provoca que el sòlid de menor duresa s'estavelli contra els aparells de l'Estat. Solidificar els dos milions de votants sí que és un bon objectiu. Però, per fer-ho, cal que d'aquest nucli emanin estratègies líquides.

L'ESTAT LÍQUID es caracteritza per una força de cohesió menor, sense forma definida, amb fluïdesa i que pot presentar fenòmens de difusió. L'estratègia catalana davant de l'Estat ha de tenir una composició invariable: lluita no violenta, des de la negociació a la desobediència civil, passant per la no-cooperació. Però l'estat de l'estratègia ha de ser líquid. La tàctica, la liquidesa és la que permet introduir-se en les esclertes, la que és capaç d'erosionar les estructures sòlides.

“L'obsessió de comprimir i solidificar els elements identificadors no fa res més que disminuir el volum de l'espai que ocupa l'independentisme o el republicanisme

EN CANVI, PER DESGRÀCIA, hi ha segments no menors de l'independentisme instal·lats en una estratègia en estat sòlid. Són aquells que, com que ja saben com acabarà i que el sòlid adversari és compacte, només apel·len al xoc frontal entre sòlids. Aquesta estratègia en estat sòlid, de fet, és una antiestratègia. Només la ductilitat líquida, comparable en termes bèl·lics a l'acció guerrillera davant l'exèrcit convencional, permet, en la mesura que flueix per camins no fressats, descobrir fissures no aparents. Ara mateix veiem com es comencen a esquarterar unanimitats al si de tribunals com el Constitucional, davant de la creixent dubitació de la justícia europea.

FINALMENT, L'ESTAT GASÓS és el que no té una forma definida, exerceix pressió sobre les parets del recipient que el conté i es mou amb llibertat. L'estat gasós és l'ideal per al transport a distància de partícules sòlides i la seva penetració en llocs inabastables. Potser ens caldria que la catalanitat, basada en partícules sòlides com els valors de la llibertat, de la fraternitat i de la diversitat, sigui transportada per l'aire perquè es respiri a tot Catalunya. Un aire que hauria de poder penetrar, fins i tot, en les àrees més contaminades per la ideologia banal de l'espanyolisme i l'autoritarisme, que també adopta transports gasosos a través del domini dels mitjans de comunicació espanyolistes. Lamentablement, també aquí, hi ha qui des de l'ortodòxia independentista pretén que el vapor es solidifiqui en gel per definir-ne els confins; qui és dels nostres, qui no ho és; els patriotes i els botiflers. Aquesta obsessió de comprimir i solidificar els elements identificadors no fa res més que disminuir el volum de l'espai que ocupa l'independentisme o el republicanisme. Capa de gel, sí. Però cada cop més prima i esquerdable.

De set en set

Lluís Muntada

Vox no és punt de trobada

Un cop assumits uns principis i comportaments democràtics, hi ha espai per al diàleg, la discussió i fins la diferència.

Dic això perquè durant els últims dies –arran de la constitució del nou govern espanyol i arran dels aquellarres d'ultradreta– noto que dec portar un imant al cim que atrau persones que han callat (i callen i callaran) com morts davant els casos de repressió contra l'independentisme, però que ara, tan necessitades com estan de conjurar la seva complicitat amb la repressió, et fan saber que tu i ells, malgrat les diferències amb el “tema-de-la-independència”, esteu lligats per l'oposició frontal a Vox.

És evident, indiscutible, que hi ha nivells abismals entre aquests sectors de l'esquerra espanyola i Vox. Però no crec que comparteixi gran cosa amb ells. La repressió contra l'independentisme ha arruïnat vides i famílies, i ha implantat una lògica que deixa una part de la població –la independentista– sense garanties jurídiques plenes, i sense llibertats i drets bàsics. Això, des de totes les distàncies que es vulgui, mereixia una resposta, i no la defensa d'una sobirania espanyola entesa com a principi de repressió (presó, exili, multes, imputacions, conculcació de vots...).

Alguna cosa s'ha trencat. S'ha trencat per sempre. Tot i que haurem d'apostar per relacions socials i personals pragmàtiques, trobo que hi ha alguna cosa ofensiva en aquesta esquerra espanyola que ara et reclama posar el comptador a zero o et presenta aquest moment com una finestra d'oportunitats. Fals. T'estan imposant l'amnèsia. Ho saben: en aquesta magnífica taula de negociació, una de les parts hi arriba decapitada, amb drets arravatats i amenaces i execució de les amenaces.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La fiscalia dona la raó al president Torra

El fiscal defensa la suspensió cautelar de la retirada de l'escó propugnada per la JEC

Pactes per a l'aprovació dels pressupostos

Colau i Maragall pacten a Barcelona i Aragonès dona per fet un acord a la Generalitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Enrocats per començar

DESACORD • La reunió de partits prèvia al diàleg amb l'Estat només serveix per constatar diferències i desconfiances **DIVERGENTS** • Catalunya en Comú demana eleccions a Torra, el PSC s'hi abona i JxCat ho fia tot a la reunió amb Sánchez

Xavier Miró
BARCELONA

Si dimecres la reunió de partits i entitats independentistes no va servir per arribar a cap altre plantejament negociador amb el govern espanyol que el de l'amnistia i l'autodeterminació, la reunió d'ahir entre els partits independentistes i els que donen suport al govern espanyol no va servir per a res més que per fixar –gairebé enrocar– posicions.

Govern, JxCat i ERC van ratificar que posaran la fi de la repressió i l'autodeterminació sobre la taula de negociació amb el govern espanyol i Catalunya en Comú va donar per acabada la legislatura catalana amb l'aval del PSC i va demanar a Torra que es pactin eleccions perquè sigui un nou govern de la Generalitat el que abordi la negociació amb l'Estat. Davant aquesta divergència de prioritats i plantejament i la falta d'acords, tant Catalunya en Comú com JxCat van reconèixer el fracàs de la cimera d'ahir al Palau convocada pel president Torra pel que fa a avenços. “La principal conclusió és que ens hem de tornar a reunir”, afirmava la presidenta del grup parlamentari dels comuns, Jessica Albiach, en la seva compareixença posterior. La consellera portaveu del govern, Meritxell Budó, justificava la falta d'avenços perquè a aquest espai de diàleg en-

Les frases

“Pel que fa a Torra, ha desbloquejat l'agenda per atendre amb prioritat la reunió amb Sánchez”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN CATALÀ

“Mentre els dos presidents no acordin les garanties, no podem avançar en la taula de diàleg”

Albert Batet
PRESIDENT DE JXCAT AL PARLAMENT

“ERC posa a disposició de tot el país un diàleg amb l'Estat per primer cop de tu a tu”

Sergi Sabrià
PRESIDENT D'ERC AL PARLAMENT

“El govern català no està en condicions d'abordar el diàleg. El més adequat seria convocar eleccions”

Jessica Albiach
PRESIDENTA DE CATALUNYA EN COMÚ AL PARLAMENT

tre els partits catalans no li correspon “fixar la posició del govern” en la futura negociació amb l'Estat, sinó “facilitar acords per a les grans qüestions de país”.

Distanciats de Torra

Més que el PSC, va ser ahir Catalunya en Comú qui va subratllar les diferències amb Torra i el seu govern per afrontar el diàleg amb l'Estat, però també el que queda de legislatura catalana, tot i que es preveu que precisament seran els comuns els que facilitaran l'aprovació del pressupost català.

Ahir, Albiach va començar lamentant que, després de tres reunions en un any, la taula de partits d'ahir no servís ni per acordar un calendari i un pla de treball, va acusar el govern català de no estar en condicions d'abordar el diàleg

amb l'Estat perquè JxCat i ERC només estan “posant-se traves sobre el diàleg i la recerca de solucions”. Per això va demanar a Torra i a la resta de partits que es pacti el final de la legislatura amb l'aprovació del pressupost al febrer o al març i la convocatòria d'eleccions catalanes a l'abril o al maig per evitar “interferències judicials i dels vaivens de cada partit”.

Després d'atribuir a la seva formació i a Unides Podem que el PSOE i ERC hagin pactat un diàleg bilateral per solucionar el conflicte “amb una consulta per validar l'acord al qual s'arribi”, Albiach va demanar a Torra que no limiti la negociació a l'autodeterminació “perquè tothom sap que el referèndum no arribarà demà” i va prioritzar blindar l'autogovern i

abordar greuges com ara el del finançament.

Era el mateix que li demanava en la trobada el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que va sol·licitar a Torra que anés més enllà de les reivindicacions independentistes per buscar un plantejament de diàleg consensuat amb la resta de forces catalanes, una petició que el president hauria rebutjat, tot recordant que els eixos de negociació amb l'executiu de Pedro Sánchez han de ser l'autodeterminació i l'amnistia.

Iceta es va mostrar amatent a la petició electoral de Catalunya en Comú perquè uns comicis avançats servien per “obrir una nova etapa a Catalunya”; segons ell, després de compartir la diagnosi que la legislatura catalana està “políticament exhaurida i exhausta”. El president es va reafirmar en el fet que no veu cap motiu per convocar eleccions, segons van explicar Budó i el portaveu de JxCat en la trobada, Albert Batet: “El president Torra ha estat molt clar. Estem a mitja legislatura i no té cap intenció de convocar eleccions”. I, per primer cop des del 2017, s'aprovarà un pressupost nou, hi afegia Budó.

Via per alliberar presos

En canvi, Iceta va guardar les distàncies respecte de la proposta de Catalunya en Comú d'abordar la via més eficaç per a l'alliberament dels presos polítics

catalans en el marc de la negociació. “Cada govern que posi sobre la taula el que cregui convenient”, es va limitar a dir.

ERC reivindica que s'havia d'aprofitar la possibilitat de diàleg

Per la seva banda, ERC va reivindicar el diàleg bilateral que els republicans han pactat amb el PSOE i va assegurar que és una oportunitat que no es podia desapropiar encara

que continuïn les condicions de repressió i judicialització del conflicte. El diputat Sergi Sabrià va donar valor al fet que ERC “posa a disposició del país un diàleg per primer cop de tu a tu amb l'Estat” i va argumentar que això no ha estat possible per la predisposició del PSOE, sinó pel pes dels republicans en l'aritmètica parlamentària.

Tal com es va ratificar dimecres en la trobada dels independentistes, Sabrià va confirmar, junt amb els portaveus del govern català i de JxCat, que l'amnistia i l'autodetermi-

L'APUNT El cap de cavall

Toni Dalmau

Una de les escenes més inquietants del cinema apareix a *El padrí*. El productor Jack Woltz, que es negava a concedir al cantant Johnny Fontane (afillat de Don Corleone i àlter ego de Sinatra) un paper en un film, es desperta i, aterrit, troba entre els llençols el cap ensangonat del seu pura sang. Ahir, Gonzalo Boye, advocat de Puigdemont, va esmentar aquesta escena quan

va informar per Twitter que algú havia entrat de nit al seu despatx, ho havia regirat tot i havia manipulat el servidor. A l'octubre ja ho havia fet la policia per ordre judicial, en una operació que va provocar més d'una sospita. Intents d'intimidació? Ves a saber, però ben segur que a les clavegueres de l'Estat hi ha més d'un cap de cavall a disposició d'algun Corleone.

PSC, JxCat, govern, ERC i Catalunya en Comú, en la reunió d'ahir ■ ORIOL DURAN

nació seran les dues reivindicacions que es posaran sobre la taula de l'executiu de coalició del PSOE i Unides Podem. Reivindicacions que Sabrià qualifica d'"únics mecanismes que poden garantir el final del conflicte". Pel diputat republicà, cal aprofitar l'oportunitat que tres dels quatre partits representats al si dels dos governs donen suport a l'autodeterminació i a l'alliberament dels presos polítics.

El diputat de JxCat, per la seva banda, va qualificar de "necessari i imprescindible" el diàleg amb el govern espanyol, però im-

mediatament hi va afegir que només "serà vàlid si no es defugen de debò les solucions", en referència a l'amnistia i l'autodeterminació.

Com ja havia fet dimecres la seva companya Elsa Artadi, Batet es va mostrar escèptic sobre l'èxit potencial de la negociació en vista de les posicions d'ahir dels partits. "No ens fem trampes al solitari. Si la reunió d'avui ha de ser l'avançada de la mesa de diàleg, hi ha poc marge per a l'optimisme", advertia Batet en relació amb les posicions del PSC i els comuns.

JxCat fia la consecució de la taula de diàleg entre governs a l'èxit de la reunió prèvia entre els presidents, una reunió que la portaveu del govern espera per "d'aquí a uns dies" i per a la qual Torra ha alliberat la seva agenda per confirmar-la tan aviat com La Moncloa li faci una proposta de data.

Tant Batet com Budó van avançar que serà la trobada de presidents la que establirà les garanties, les condicions i el calendari de la negociació, i entre les condicions de JxCat hi ha l'exigència de la figura del mediador. ■

La CUP no confia en un espai on Cs i el PP ja no assisteixen

Ciutadans, el PP i la CUP no van assistir a aquesta tercera reunió de la taula de partits amb representació al Parlament, que Torra ja ha convocat en dues ocasions anteriors. Fins ara, Ciutadans i el PP justificaven la seva absència perquè només volien debatre públicament amb el president al Parlament i consideraven la taula un instrument dels independentistes, respecte als quals acusen de complicitat el PSC i Catalunya en Comú per haver-hi assistit regularment. Però, a més, ara

ja s'agafen a la suspensió de Quim Torra com a diputat, dictada per la Junta Electoral Central (JEC), al qual neguen tota la legitimitat com a president —s'hi refereixen com a "expresident i exdiputat"—, però també a l'espai de trobada. De fet, ahir Ciutadans va anunciar que portarà a votació del pròxim ple una moció en què s'acusa el president Torra d'"usurpació de funcions" en no considerar-lo ja diputat, i assenyala també el president del Parlament, el republicà Roger Torrent, per "connivència"

amb el president català. Per la seva banda, la CUP va anunciar que no assistiria a una nova reunió d'una mesa de partits del Parlament que considerava limitada pel marc estatutari i constitucional i, per tant, ineficax per abordar l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació. Després de la trobada d'ahir, tant el govern català com el primer secretari del PSC van lamentar les absències de Cs, el PP i la CUP, i Iceta va demanar a Torra un esforç per convèncer-los de participar-hi en el futur.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia habilita Torra i li dona la raó davant la JEC

■ Avala la suspensió cautelar de la retirada de l'escó al president ■ Sánchez deixa passar el recurs a les resolucions d'autodeterminació ■ Montero: "La política no es pot amagar darrere les togues"

David Portabella
MADRID

El govern de coalició que presideix Pedro Sánchez camina enmig d'un camp de mines judicial en què la Junta Electoral Central ha volgut passar al davant del Tribunal Suprem com a ens sentenciador, però ahir la fiscalia va irrompre per posar al seu lloc el que és un àrbitre electoral i prou. En un moment de convulsa mudança a la fiscalia general de l'Estat, perquè la cessant Maria José Segarra encara no ha estat rellevada per la successora Dolores Delgado i és el veterà Luis Navajas qui actua de fiscal en funcions, la fiscalia del Suprem va donar la raó a Quim Torra –"amb vista a la prudent i equilibrada preservació dels interessos públics concurrents"– i va defensar la suspensió cautelar de la retirada del seu escó de diputat de JxCat, que és el que vol executar un ens administratiu com és la JEC. Des del Consell de Ministres, la nova portaveu, María Jesús Montero, va afirmar l'aposta del nou govern per posar fi a la judicialització: "La política no es pot amagar darrere les togues."

La bufetada a la JEC pel fet d'atribuir-se el poder de ser un jutge instructor i alhora un sentenciador del seu mateix expedient li va arribar en un escrit firmat pel fiscal del Suprem Pedro Crespo i enviat a la sala contenciosa de l'alt tribunal. El ministeri públic accepta aturar l'acord de la JEC fins que sigui la sala tercera del Suprem o contenciosa administrativa la que resolgui si la decisió de l'ens electoral és ajustada o no a dret. El fiscal es veu obligat a recordar a la JEC, que en les eleccions del 28 d'abril va obligar Torra a retirar la pancarta dels presos i el llaç groc del balcó de la Generalitat i ara li vol retirar l'escó pel mateix fet, que la llei del règim electoral (Lo-

La portaveu María Jesús Montero entre la titular d'Educació i exportaveu Celaá i Irene Montero (Igualtat) ■ J.C. HIDALGO / EFE

reg) "no atribueix ni reconeix en cap moment a la Junta Electoral Central [...] facultats o cap competència per anul·lar per la seva pròpia autoritat les credencials dels diputats que ja estan exercint el seu mandat ni declarar vacants els seus escons".

Segons el fiscal, "al marge de la innecessària retòrica desqualificatòria" de l'escrit de Torra cap a la JEC, "la veritat és que, excepte error d'apreciació d'aquesta representació del ministeri fiscal, les dades al·legades pel vot particular" a la JEC i pel president, en relació amb la possible incompetència de la junta, "responen objectivament a la realitat". La JEC, presidida per Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo, consta de tretze membres que no han tallat el cordó umbilical amb el conservador poder judicial: vuit dels membres són magistrats del Suprem i depenen del Consell General del Poder

Les frases

"La Loreg no reconeix en cap moment a la JEC [...] facultats o cap competència per anul·lar credencials"

Pedro Crespo
FISCAL DEL TRIBUNAL SUPREM

"Portar els elements de controvèrsia als tribunals el que fa és complicar la resolució del conflicte"

María Jesús Montero
MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN

"La designació de Delgado és un regal als independentistes. La seva parcialitat va contra Espanya"

Teodoro García Egea
SECRETARI GENERAL DEL PP

Montero espera Aragonès al Consell de Política Fiscal

En la seva estrena com a nova ministra portaveu, l'andalusina María Jesús Montero no va oblidar la cartera d'Hisenda i va anunciar que convocarà aviat el Consell de Política Fiscal i Financera (CPFF), l'òrgan que aplega el ministeri amb les conselleries del ram i que fixa els itineraris del dèficit. Malgrat que es tracta d'un fòrum a disset, Montero hi espera ara l'assistència del vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, com a gest d'obrir una nova etapa.

Montero és una vella coneguda tant d'Oriol Junque-

ras com d'Aragonès, perquè es tracten des que el popular Cristóbal Montoro els citava als consells de Política Fiscal a Madrid i el tàndem Junque-ras-Aragonès hi acudia en nom de Generalitat i Montero ho feia com a consellera de la Junta d'Andalusia. Aragonès, però, manté en l'aire la seva eventual assistència i aireja l'enuig perquè és un fòrum pretesament col·legiat però en el qual el govern estatal acumula la meitat dels vots.

Com a conseqüència de la dilatada vida en funcions de Pedro Sánchez a La Moncloa,

el CPFF fa més d'un any que no es reuneix i l'economia espanyola funciona encara amb el combustible dels pressupostos que va deixar el popular Montero i que van ser prorrogats per Sánchez.

El primer desafiament de Montero és traçar un itinerari propi de dèficit amb totes les comunitats i el segon repte és refer el fons de liquiditat (FLA), que ara manté viu un saldo de 200.000 milions de deute autonòmic. Sánchez també ha promès abordar un nou model de finançament aquesta legislatura.

Judicial (CGPJ), i els cinc restants són catedràtics de dret o de ciències polítiques i sociologia i depenen de la mesa del Congrés.

Tot i que el PP, Vox i Cs veuen ja en el cas la mà de la nova fiscal i exministra Dolores Delgado –"la designació és un regal als independentistes i la parcialitat s'utilitzarà contra Espanya", va dir Teodoro García Egea (PP)–, l'aval a Torra es produeix en la interinitat de la fiscalia. En espera que Delgado –ja amb l'aval d'un dividit CGPJ– superi l'audiència al Congrés i amb Segarra destituïda, és Luis Navajas, de 72 anys, l'actual fiscal general de l'Estat en funcions. El nom de Navajas va saltar a la llum pública el 1989 per l'anomenat *informe Navajas*, en què ell va denunciar la presumpta corrupció de guàrdies civils d'Intxaurrondo i el narcotràfic en un cas que no va ser investigat mai per cap jutge. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, al seu torn, registrava ahir la denúncia de Vox contra Roger Torrent i la mesa del Parlament per no haver acatat la inhabilitació de Torra.

Repte de desjudicialitzar

En el debut com a portaveu i en l'últim Consell de Ministres que es reuneix en divendres –ara ho farà els dimarts–, la portaveu i titular d'Hisenda abraça la desjudicialització. "Portar els elements de controvèrsia als tribunals perquè els resolguin el que fa és complicar la resolució del conflicte", advertia. Però més enllà de la imatge de la política sota les togues els fets parlen: tant els serveis jurídics de La Moncloa com el Consell d'Estat continuen allargant *sine die* l'anàlisi de l'expedient de les resolucions a favor de l'autodeterminació que va aprovar el Parlament quan, a l'octubre i en plena precampaña, els textos mereixien un recurs immediat al Tribunal Constitucional. Sánchez, de fet, gira el periscopí del conflicte territorial a Múrcia pel control del PIN parental que Vox vol imposar amb afany adoctrinador dels infants. "No es pot comparar el tema català amb un afer com el PIN parental, que és la vulneració de la llei d'educació i dels convenis internacionals i té efecte sobre menors", etzibava Montero. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sis dels presos sortiran per ser al Parlament el dia 28

■ Han estat convocats a la comissió d'investigació del 155
■ Sánchez no gaudirà del permís abans del 25 de gener

D.B.
BARCELONA

Raül Romeva, Oriol Junqueras, Dolors Bassa, Jordi Turull, Joaquim Forn i Josep Rull podran sortir per unes hores dels centres penitenciaris on estan reclosos el proper 28 de gener. El Departament de Justícia ha donat el vistiplau a la seva compareixença a la comissió d'investigació del Parlament de Catalunya sobre l'aplicació de l'article 155 pel govern espanyol del PP contra Catalunya. La Secretaria de Mesures Pe-

La data

28/1/20

És el dimarts que els sis empresonats polítics han estat convocats pel Parlament de Catalunya.

nals, Reinserció i Atenció a la Victima va assegurar ahir que garantirà la seva "presència" física al Parlament, ja que és un "deure inexcusable", perquè es tracta d'una petició formulada per la cambra ca-

talana, segons va fer públic ahir el departament.

D'altra banda, ahir es va saber que Jordi Sánchez no sortirà de la presó abans del 25 de gener per fer ús del seu primer permís de 48 hores després d'haver complert un quart de la condemna de nou anys. En una piulada, Sánchez assegura que és degut a motius "d'agenda familiar" i agraeix la feina als periodistes que es troben a les portes de la presó de Lledoners esperant la seva sortida. Jordi Cuixart va sortir per primer cop amb aquest permís dijous.

Dolors Bassa i els presos homes tret de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart han estat convocats ■ EPA

A banda, la junta de tractament del centre penitenciari de Lledoners ha acordat una proposta de 72 hores de permís per a Sánchez. La presó envia ara la seva proposta al jutjat de vigilància penitenciària, que és qui té la facultat d'aprovar-la o no. Aquesta nova proposta de permís és independent de la de 48 hores que ja ha estat aprovada.

La proposta de permi-

sos correspon a les juntes de tractament, que valoren cada supòsit en funció de la seva evolució. Les juntes estudien els casos després que els interessats hagin formulat una petició a través d'una instància. Com que, en aquest cas, la proposta de permís supera els dos dies, la ratificació l'ha de fer el jutjat de vigilància penitenciària. Per un permís d'un o dos dies, la decisió

final la pren el Servei de Classificació de la Generalitat.

Per accedir als permisos corresponents al segon grau, els interns han d'haver complert un quart de la pena, tenir bona conducta i previsió de retorn al centre. Un intern qualificat de segon grau pot proposar fins a 36 dies de permís l'any, amb un màxim de 7 dies consecutius. ■

can barrina
hotel - restaurant

Tel. 93 847 30 65
www.canbarrina.cat

Parc Natural del Montseny

Especial reunions d'empreses · Pack de "Convenció" i "Dia de feina"
Un entorn únic per treballar i gaudir del millor servei i gastronomia.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC anul·la antics decrets de les delegacions a l'exterior

Resol contra el decret de la Generalitat que les restablí després de l'aplicació de l'article 155. En paral·lel, el Ministeri d'Exteriors autoritza l'obertura de tres oficines però en limita les funcions

Redacció

BARCELONA / MADRID

Una de freda i una de calenta en les delegacions a l'exterior. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha anul·lat el decret que va aprovar el govern per reobrir les delegacions de la Generalitat al Regne Unit, Alemanya, els Estats Units, Itàlia, Suïssa i França el juny del 2018, després de l'etapa d'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola, en entendre que el decret s'hauria d'haver sotmès a informació pública i que vulnera la llei d'acció i servei exterior de l'Estat.

Mentrestant, ahir mateix el Ministeri d'Exteriors espanyol va avalar per primer cop que la Generalitat obri les delegacions a l'Argentina, Mèxic i Tunísia. Concretament, el govern espanyol no ha vist objeccions als tres decrets que el govern va aprovar dimecres per reobrir-les, segons van confirmar a agències fonts del Ministeri d'Exteriors. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) les va suspendre cautelarment arran d'un recurs del govern espanyol. Els nous decrets substitueixen els inicials i actualitzen les funcions de les oficines. El Ministeri d'Exteriors va proposar

Acte de reobertura de la delegació exterior als Estats Units, el setembre del 2018, amb Ernest Maragall a Exteriors ■ ARXIU

“una sèrie de correccions” al text dels nous projectes que la Generalitat va acceptar i incorporar, la qual cosa ha fet que el govern espanyol no posi “objeccions respecte a la seva literalitat”.

Amb tot, l'aval és temporal i l'executiu de Pedro Sánchez pot “demandar judicialment el tancament de les delegacions si considera que la seva activitat vulnera la legalitat o són contràries als interessos d'Espanya”.

Ahir es va saber que, en una sentència que no és ferma, el TSJC ha acordat estimar el recurs contenciós que el Ministeri d'Afers Exteriors, en l'etapa de Josep Borrell, va presentar contra el decret de la Generalitat que restablí les delegacions i condemna la Generalitat a pagar les costes del procés judicial, fins a un màxim de 2.000 euros, diu Efe.

El decret que ara ha anul·lat l'alt tribunal català ordenava restablir les

La Generalitat fa marxa enrere

Les ministres de Defensa i portaveu del govern, Margarita Robles (anterior responsable d'Exteriors) i María Jesús Montero, van reconèixer ahir que el conflicte amb l'executiu català per les delegacions a l'exterior s'ha solucionat després que la Generalitat fes marxa enrere i corregís la seva posició.

Segons Robles, la Generalitat “va atendre els requeri-

ments del govern” de limitar l'acció de les seves oficines a activitats comercials i culturals. També la ministra portaveu, María Jesús Montero, recordava ahir, en acabar el Consell de Ministres, que l'afer s'ha resolt perquè la Generalitat “ha incorporat les condicions que Exteriors va considerar imprescindibles” per distingir-les de les ambaixades espanyoles.

delegacions comercials de Catalunya al Regne Unit, Alemanya, els Estats Units, Itàlia, Suïssa i França, tancades pel 155, i va ser derogat el setembre del 2019 per la mateixa Generalitat, que va aprovar llavors nous decrets per a la creació de les esmentades delegacions que de moment no han estat impugnats.

No obstant això, pel TSJC, entre el decret del 2018 i els aprovats el setembre passat “no es constata cap diferència substantiva en el règim jurídic atribuït a les sis delegacions del govern de la Generalitat”. En la sentència, l'alt tribunal argumenta que el decret que va acordar reobrir les delegacions va incórrer en una “palmà-

La frase

“La Generalitat ha incorporat les condicions que Exteriors creia imprescindibles”

María Jesús Montero
MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

ria vulneració” dels procediments legals i de la doctrina jurisprudencial, per la qual cosa acorda la seva nul·litat de ple dret sense necessitat d’“examinar” el seu contingut. Per l'alt tribunal, el govern va vulnerar la llei d'acció i servei exterior de l'Estat, en no haver donat cap oportunitat al govern estatal d'emetre els informes preceptius sobre les noves delegacions. Les oficines esmentades (als Estats Units, França, Alemanya, el Regne Unit, Itàlia i Suïssa) continuaran funcionant amb plena normalitat. ■

JxCat rebut Rufián pels pactes i l'al·lusió al 155

La pregunta que va deixar anar el portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, en l'entrevista publicada ahir a El Punt Avui sobre si JxCat “farà a la Generalitat el que ha fet a la Diputació de Barcelona” amb Núria Marín va tenir la rèplica de JxCat. “Resposta: no. Ara pregunto jo: donarà ERC la presidència de Catalunya al PSC, com va fer el 2003 i el 2006 per un nou tripartit; o com tu la presidència a Sánchez del 155 fa dues set-

manes?”, va replicar Elsa Artadi. A més dels pactes, el que va molestar JxCat de Rufián va ser una al·lusió al 155: “Si fos per Twitter ERC tindria un escò i JxCat, 155.” “De les 155 monedes de plata a invertir un president del 155 i ara 155 diputats de JxCat. #Et felicito fill”, va rebatre Artadi a Twitter. “Fer broma amb el 155 estic segur que no agrada ni als militants més obedients”, li va dir el diputat Francesc de Dalmaes. ■ DAVID PORTABELLA

El nou Jemad, el català Villarroya, jura per la unitat

El general de l'exèrcit de l'aire Miguel Ángel Villarroya va prendre possessió ahir com a nou cap d'estat major de la defensa (Jemad), el cim de la direcció militar espanyol, jurant la “indestructible lleialtat al rei” i el seu compromís amb la missió de garantir la integritat territorial d'Espanya. Villarroya, natural de la Galera (Tarragona), va ser proposat per la ministra Margarita Robles i és el primer català que és Jemad. ■ REDACCIÓ

L'ANC atura la campanya del consum estratègic

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha aturat la campanya Consum Estratègic, de promoció de les empreses independentistes o al marge de poders polítics espanyols. La batalla legal que les patronals majoritàries van encetar contra la iniciativa ha acabat fent que l'entitat l'arraconi, al menys per ara, fins que jurídica-ment s'acleari. També ha pres la decisió de tancar el cercador web d'empreses que tenia. ■ REDACCIÓ

Boye denuncia que han entrat de nit al seu despatx

Gonzalo Boye, advocat de Carles Puigdemont i de Quim Torra, va denunciar a través de Twitter que ahir a la nit van entrar a robar al seu despatx a Madrid. “Els lladres no s'han emportat els ordinadors, però sembla que sí que els interessava el nostre servidor”, va dir. Hi va afegir que tot estava remenat, però va posar en dubte que l'objectiu real fos robar. “Si pensen que ens intimidaran ho tenen clar”, va advertir. ■ REDACCIÓ

Gonzalo Boye en una imatge d'arxiu ■ J. LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC, els comuns, el PSC i JxCat dibuixen un canvi de cicle

■ Colau i Maragall pacten a Barcelona el mateix dia que Pere Aragonès dona per fet que la Generalitat podrà aprovar els seus comptes ■ L'alcaldesa adverteix que "és temps d'acord i desbloqueig"

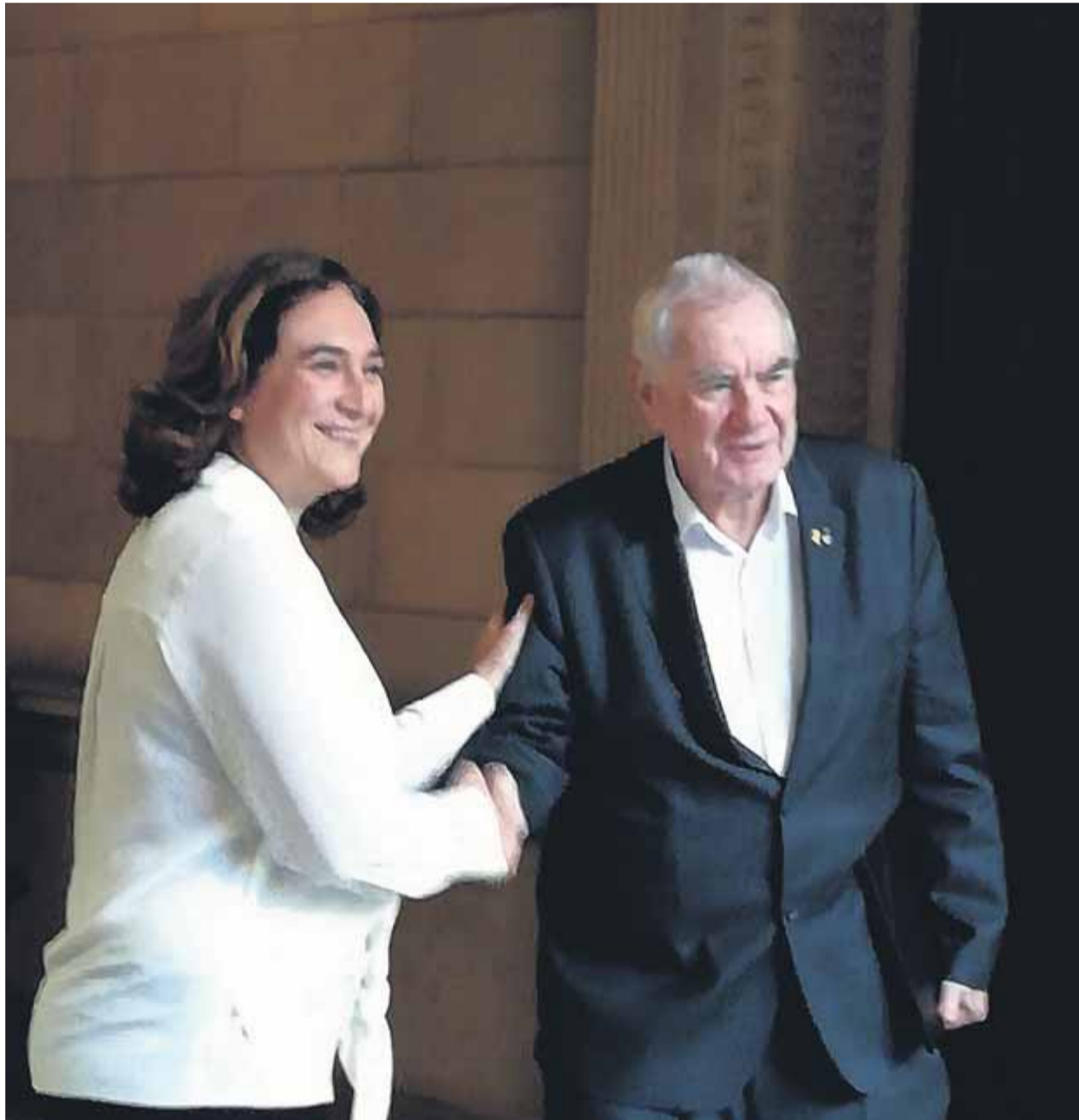
Jordi Panyella
BARCELONA

Aires nous en la política. Canvi de cicle, com titularia un periodista esportiu. Després de l'acord que va permetre l'elecció com a president del govern espanyol de Pedro Sánchez, el clima d'entesa i col·laboració entre Esquerra Republicana, els comuns i els socialistes, amb la incorporació a Catalunya de JxCat, és a punt de donar al país una estabilitat política i institucional com feia temps que no es veia.

Tot plegat farà que, de manera més o menys imminent, es concreti l'aprovació dels pressupostos de les dues principals institucions del país, la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona. S'ha acabat l'època de les pròrrogues pressupostàries i dels bloquejos polítics. Números nous i projectes nous per a un nou clima polític.

La voluntat d'entesa entre els diversos partits i a les diverses institucions s'ha anat posant de manifest al llarg dels últims mesos. La primera trobada entre Quim Torra i la reelegida Ada Colau com a alcaldessa de Barcelona, el 30 de juliol passat, ja va indicar la voluntat dels dos dirigents d'avançar en l'aprovació dels respectius pressupostos. Era d'hora aleshores per dir que aquella declaració de voluntats arribaria a bon port, però semblava que el rumb estava ben marcat.

La confluència d'interessos va semblar més clara i neta en la reunió de la comissió mixta entre Generalitat i Ajuntament de Barcelona del novembre passat, on tant la consellera Meritxell Budó com l'alcaldesa Ada Colau van coincidir en la necessitat de tirar endavant els respectius pressupostos. També aleshores el cap de l'oposició municipal, Ernest Maragall, en una entrevista a aquest diari va advertir que "és el moment que

Colau i Maragall saludant-se ahir després de la reunió en què van desbloquejar l'acord del pressupost de Barcelona ■ J. PANYELLA

aquest país tingui governació", en relació amb la necessitat de dotar les administracions d'uns nous números.

Amb aquesta música sonant de tel·l de fons ja fa mesos, i amb la nova partitura que s'ha obert amb el govern de Pedro Sánchez sota la tutela d'ERC, ahir quasi de manera simultània es va anunciar que estan a punt de veure la llum les composicions que s'han de concretar amb el nou pressupost de l'Ajuntament de Barcelona, que serà aprovat en comissió la setmana vinent i ratificat en el ple d'aquest mes

Xifra rècord a la capital, i sense partida per al tramvia

L'acord assolit ahir a Barcelona entre Esquerra Republicana i el govern bipartit de comuns i socialistes suposarà, en espera de llimar alguns detalls, que Barcelona disposi per primer cop a la història d'un pressupost de 3.000 milions d'euros. Aquesta fita va ser subratllada ahir per l'alcaldesa i el cap del primer partit de l'oposició. Al seu torn, Ernest Maragall es va atribuir el mèrit d'haver aconseguit aquest salt qualitatiu, ja que el nucli de l'acord que farà possible que Colau rebi

els vots dels regidors republicans és la inclusió en el pressupost d'una partida de 100 milions d'euros. Aquests diners tindran com a destinació dues de les prioritats de la ciutat, l'habitatge i el reforç de les polítiques del pla contra el canvi climàtic.

Contràriament al que es podria pensar, una de les prioritats del mandat de Colau, vinculat a la necessària millora del transport públic, el projecte del tramvia pel tram central de la Diagonal, no disposarà en el pressu-

post d'aquest any de cap partida concreta. Així ho va reconèixer Ernest Maragall, que sí que va parlar d'una previsió de diners per executar una obra prèvia de millora d'unes conduccions de sanejament per on hauria de passar la nova via del tramvia. Ada Colau va treure importància a aquesta falta d'assignació pressupostària, va assegurar que "tot està a punt" pel que fa a l'Ajuntament i que tot plegat està pendent de negociar amb la Generalitat la forma de finançament.

de gener, i el pressupost de la Generalitat, del qual va parlar ahir el vicepresident, Pere Aragonès, per afirmar que el govern que presideix Quim Torra podria aprovar-lo abans que acabi aquest mes de gener. Per arribar a aquesta aprovació, Aragonès ha acabat de lligar l'acord de negociació amb els comuns, que ja tenia molt avançat, però que ara ja sembla del tot lligat.

Durant aquest mesos, i ahir encara també, tots els líders polítics als quals s'ha preguntat si les negociacions dels pressupostos eren dues partides simultànies amb la voluntat de fer les mateixes caramboles, feien veure que l'un i l'altre tema anaven per canals de negociació diferents, però és evident que tot plegat es movia sota el mateix clima i la necessitat d'arribar a una entesa.

Les frases

“Tenir pressupost és una bona notícia després d'anys de dificultats polítiques”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“La ciutadania ens mana que ara és temps d'acords i desbloquejos”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

En aquest context, Ada Colau va proclamar que "la ciutadania ens mana que ara és temps d'acord i de desbloquejos".

Hi ha voluntat política i també hi ha la necessitat tècnica d'aprovar a la vegada els números de Barcelona i de la Generalitat perquè, tal com van recordar Colau, Maragall, i també la portaveu de JxCat, Elsa Artadi, la ciutat necessita el pressupost del país per tirar endavant algunes partides. És el cas de la nova proposta de la taxa turística per a Barcelona, que només pot tirar endavant si el Parlament aprova una modificació en la llei d'acompanyament del pressupost.

Per la seva part, Pere Aragonès va explicar que la negociació amb els comuns potenciarà, entre altres coses, l'àrea de Sanitat amb més de 900 milions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exconsellera Borràs i Esteve, amb el govern en rebre la querrela per les urnes ■ ACN

Arxiven de manera definitiva el cas de la compra d'urnes

■ L'Audiència de Barcelona dona la raó a la defensa de Francesc Esteve i diu que no hi ha delictes, contra el parer de Vox

Mayte Piulachs
BARCELONA

Primer arxivament definitiu d'una causa penal contra el govern relacionada amb el referèndum d'autodeterminació de Catalunya. L'Audiència de Barcelona ha confirmat la resolució de la titular del jutjat d'instrucció 28 de Barcelona, que sosté que no hi ha indicis delictius en l'acord marc del maig del 2017 per a la compra d'urnes, i tanca l'acusació contra l'exsecretari general de Governació, Francesc Esteve, per prevaricació, malversació de fons i desobediència. Aquesta va ser la primera querrela de la fiscalia de Catalunya contra el govern, en concret contra l'exconsellera Meritxell Borràs, amb Esteve, i de la qual ara ha demanat el seu arxivament. Amb la declaració d'independència, la causa contra Borràs es va mantenir al TSJC, amb una segona querrela contra tot el govern per rebel·lió.

La frase

“No hi ha prevaricació perquè l'acord incloïa urnes no exclusivament per a l'1-O”

Audiència de Barcelona
RESOLUCIÓ

En la resolució, del 10 de gener passat i difosa ahir, la secció desestima el recurs presentat per Vox en què reclamava la continuïtat del procés penal contra Esteve, actual director del Gabinet Jurídic de la Generalitat. El tribunal fa seus alguns dels raonaments de l'advocat d'Esteve, el penalista Joan Segarra, i declara la fermesa de l'arxivament.

Pel que fa a la prevaricació, el magistrat José Antonio Lagares, ponent de la resolució, precisa que l'acord marc per homologar empreses subministradores d'urnes, que Esteve va signar, després que el Parlament aprovés la llei

4/2017, amb una partida addicional 40 a per les despeses del referèndum, no encaixa en aquest tipus delictiu perquè “l'acord no era exclusivament per adquirir urnes per al referèndum, sinó també per a altres conteses electorals”. Hi afegeix, com indica la defensa, que una prova evident és que les urnes que es volien encarregar eren de metacrilat i les de l'1-O van ser de plàstic.

Pel que fa a la malversació de fons, tampoc hi troba indicis, ja que el concurs va quedar desert, quan ja no hi era Esteve, i —aclareix— que “la conducta de donar als cabals públics una aplicació pública diferent a l'inicial en un ús legal, no és al Codi Penal vigent”. Finalment, l'Audiència també descarta la desobediència perquè Esteve no va rebre cap notificació expressa i, alhora, indica que es va consultar el Tribunal Constitucional i aquest va validar l'acord si no es destinava a adquirir urnes per a l'1-O. ■

Medi Ambient

Actius con

■ La I Cimera Catalana d'Acció Climàtica reclama compromisos a la societat ■ Polítics i empresaris remarquen la necessitat de donar resposta a la situació d'emergència

Marta Membrives
BARCELONA

“El cost de lluitar contra el canvi climàtic serà gran però el cost de no fer res encara ho seria més”, va assegurar ahir el representant de la Comissió Europea a Barcelona, Ferran Tarradellas, en el marc de la I Cimera Catalana d'Acció Climàtica. L'acte va servir per presentar una sèrie de compromisos que poden subscriure empreses, administracions i entitats i que van més enllà de les obligacions legals per mitigar l'emergència climàtica. Es tracta de compromisos voluntaris. Les organitzacions interessades s'hi poden adherir a través d'un formulari en línia. El president de la Generalitat, Quim Torra, va tancar l'acte recordant l'emergència. “Ja no som en temps de declaracions, cal acció i estem davant d'un repte de país”, va subratllar, i va situar la lluita contra el canvi climàtic com una de les “prioritats bàsiques” i com un repte “que ens implica a tots com a país: govern, ajuntaments, institucions públiques, empreses, organitzacions econòmiques, socials i professionals”.

Assolir la neutralitat del carboni el 2050, impulsar la transició energètica i reduir l'impacte de la mobilitat són alguns dels grans objectius que va plantejar la cimera, celebrada al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) i que es va articular a través de tres taules de diàleg que van anar precedides de la lectura d'un manifest elaborat per 25 joves representants de la Xarxa d'Escoles Verdes. Dues estudiants van ser les primeres a reclamar accions, la paraula més repetida durant tota la cimera, i “decision radicals, efectives i permanents” davant de

La frase

“Ja no som en temps de declaracions, cal acció i estem davant d'un repte de país”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

l'emergència climàtica.

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va donar valor a la feina prèvia. “Durant la preparació de la cimera hem interpellat molta gent i volem arribar a encara més gent”, va explicar ahir. Va remarcar la importància de passar a l'acció en la dècada que ara comença per assolir els objectius marcats. Calvet assegurava que el govern de la Generalitat té la vista posada en Europa. “Estarem molt atents al European Green Deal, que es proposa destinar el 25% del pressupost del conjunt dels seus programes a accions vinculades amb el canvi climàtic”, va dir, i hi va afegir que els objectius catalans seran els mateixos. El representant de la Comissió Europea a Barcelona va detallar que, amb l'objectiu que Europa sigui climàticament neutra el 2050, hi ha la voluntat d'invertir un bilió d'euros en polítiques contra el canvi climàtic. “Seran 120 milions d'euros cada any per ajudar els més desafavorits”, va detallar.

Mesures en marxa

“No fer res no és una opció”, va assegurar la tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Janet Sanz, que va participar en la primera taula de diàleg amb representants de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, les quatre diputacions catalanes, l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de

Catalunya. Al llarg dels tres debats, representants d'administracions, institucions i empreses van exposar les mesures que prenen ja per frenar el canvi climàtic. Mercè Conesa, presidenta del Port de Barcelona, va demanar consensuar la petjada de la infraestructura per poder acordar objectius concrets davant de l'emergència climàtica, després de les discrepàncies en els darrers dies amb l'Ajuntament de Barcelona sobre les emissions de CO₂ de les quals és responsable la instal·lació. “Cal treballar des de l'incentiu i no des de la penalització”, va reclamar, i hi va afegir que l'objectiu del port és reduir les emissions de CO₂ en un 50% el 2030, amb relació a les emissions del 2008, a través del pla d'electrificació de molls, que es començarà a desplegar enguany. La secretària de Medi Ambient, Marta Subirà, va assegurar que, tot i que